

[Jørgen Gram.]

forhandles om, på hvilken måde landbrugets interesser, når denne lov ophæves, vil blive varetaget i de stadig løbende officielle handelsforhandlinger med de lande, som vi har handelsaftaler med. For vi er naturligvis ikke virkelighedsfjerne, og selvfølgelig må landbruget, så længe de tosidede handelsaftaler virker, til enhver tid være repræsenteret både gennem regeringen og således, at landbruget selv har den afgørende indflydelse på forhandlingernes forløb og aftalernes udførelse i praksis.

Når der nu samtidig forhandles om vareforsyningsloven, må spørgsmålet om landbrugsprodukternes frigørelse og handelsministeriets ret til indblanding i landbrugets eksport også inddrages under forhandlingerne om denne lov. Det er måske muligt, at ministeren kan samle et flertal for bibeholdelse af det her forelagte lovforslag. Det radikale parti er nu åbenbart i nærmere kontakt med regeringen end før; statsministeren gav forleden udtryk for, at han fra sag til sag forbeholdt sig at regne kommunisternes stemmer med, og kommunisterne har jo hidtil afgjort været indstillet på, at det er rigtigt at forlænge denne lov. I så fald er der et flertal for dens forlængelse, som den er nu; men det får tiden vise.

Denne lov bør der forhandles om i et udvalg, og jeg tilsiger på mit partis vegne naturligvis saglig støtte til forhandlingerne i dette udvalg.

Peder Jakobsen: Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Jørgen Gram, når han siger, at landbrugets interesser ikke skal tilsidesættes ved denne lovs ophør. Dette er ganske naturligt, da det jo er landbrugets produkter, der lovgives om. Hvis loven skal ændres, må det være under den forudsætning, at landbrugets interesser ikke skubbes i baggrunden og overtages af andre. Men jeg vil nok have lov til at sige, at da man behandlede denne lov for et halvt år siden her i tinget, kunne det næsten med vished forudses, at når man ikke ville stemme for mit partis ændringsforslag, blev resultatet, at man ved denne lovs forelæggelse faktisk kunne begynde diskussionen forfra, til trods for at flertallet i det høje ting ved lovforslagets sidste behandling var modstandere af lovens forlængelse uændret.

Der er vel ingen større grund til at føre hele diskussionen om igen, men jeg vil dog gerne sige, at vort partis principielle stilling til dette lovforslag ikke har ændret sig siden da, og derfor er vi modstandere

af dets uændrede form. Det kan ikke være rigtigt, at en af krigen skabt lovgivning ikke kan ændres nu 4½ år efter krigens ophør. Jeg ved så udmærket, at der i bemærkningerne står, at denne lovgivning påbegyndtes i 1932—33. Javel, men det er jo ikke det, det drejer sig om. Det, kritikken har været rettet imod hele tiden, er det, der blev indført i lovgivningen, da krigen kom, og som fandt udtryk i den lov, der blev lavet i december 1939.

Efter de konservatives opfattelse kan det ikke være rigtigt, at disse eksportudvalg skal sidde inde med en monopolret til at handle med landbrugsprodukter. Det er måske muligt, at det er en socialistisk opfattelse, og det er vel også derfor, det er så vanskeligt at komme bort fra en lovgivning af denne art. Den højtærede landbrugsminister, siger i bemærkningerne til lovforslaget:

„Navnlig efter den stedfundne devaluering og de som følge heraf ændrede markedsf forhold må det være af betydning, at eksportudvalgene bibeholdes. Det ses ikke, hvorledes det uden et centralorgan vil være gør ligt at administrere eksporten, således at der opnås en retfærdig fordeling af denne til de forskellige markeder, der betinger højst uensartede priser.“

Endvidere siger den højtærede landbrugsminister i sin skriftlige fremsættelse, at loven bemyndiger

„landbrugsministeren til med tilslutning af landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger, henholdsvis industrirådet, at gennemføre bestemmelser til regulering af og kontrol med landbrugseksporten og til at træffe dispositioner med hensyn til anvendelsen af de ved eksportudvalgenes virksomhed tilvejebragte beløb.“

Det er rigtigt, og hvis det ikke var andet, det drejede sig om, ville jeg sige, at den højtærede landbrugsminister var fuldstændig enig med det konservative folkeparti. Det var det, vi stillede ændringsforslag om ved lovens behandling i foråret, hvor vi i vort ændringsforslag sagde, at til kontrol og regulering af eksporten af landbrugsprodukter og hjemmemarkedets forsyning kunne ministeren med tilslutning af landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger nedsætte de fornødne udvalg. Selvfølgelig, når man har tosidede handelsaftaler, skal både kontingenter og fordeling o. s. v. være i orden, således at aftalerne bliver overholdt. Men det er jo ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer